II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 9 oktober 1985

inzake de door de Franse Regering verleende steun aan producentenorganisaties in de visserijsector

(Slechts de tekst in de Franse taal is authentiek)

(86/186/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, en met name op artikel 93, lid 2, eerste alinea,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 3796/81 van de Raad van 29 december 1981 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector visserijprodukten (1), gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3655/84 (2), en met name op artikel 28,

Na overeenkomstig artikel 93, lid 2, eerste alinea, van het Verdrag de belanghebbenden te hebben aangemaand hun opmerkingen te maken,

Overwegende hetgeen volgt :

I

KENNISGEVING EN OMSCHRIJVING VAN DE STEUNMAATREGELEN

Procedure

Bij schrijven van haar Permanente Vertegenwoordiging bij de Europese Gemeenschappen van 9 april 1981, 10 juli 1981 en 13 april 1982 heeft de Franse Regering de Commissie overeenkomstig artikel 93, lid 3, van het EEG-Verdrag in kennis gesteld van haar voornemen om een aantal steunmaatregelen te verlenen voor de zeevisserijbedrijven, waaronder steun voor de valorisatie van de produktie, de zogeheten steun voor de opslag van diepgevroren overschotten, die wordt toegekend door het „Fonds d'intervention et d'organisation des marchés des produits de la pêche et des cultures marines (FIOM)" (Fonds voor interventies op en ordening van de markten voor visserijprodukten en produkten van de maricultuur) en steun in het kader van een prijsondersteuningsregeling om de producenten een gedeeltelijke compensatie te bieden voor de ontoereikende stijging van de producentenprijzen ; ook deze steun wordt door het FIOM aan de producentenorganisaties uitgekeerd ten gunste van hun leden.

Bij schrijven van haar Permanente Vertegenwoordiging van 20 januari en 30 mei 1984 heeft de Franse Regering de Commissie bovendien een document doen toekomen over de organisatie, financiering, activiteiten en interventies van het FIOM. Daartoe behoren marktondersteuningsmaatregelen, zoals de reeds genoemde steun voor de opslag van diepgevroren overschotten en een interventie ten gunste van de producentenorganisaties in het kader van een autonome ophoudprijsregeling.

Steun voor de opslag van overschotten

Het gaat hierbij om een steunmaatregel die op een aantal punten lijkt op de opslagsteunregeling van artikel 14 van Verordening (EEG) nr. 3796/81. De steun wordt verleend in de vorm van een premie per kilogram opgeslagen produkt waarvoor een opslagcontract tussen producentenorganisatie en verwerker is gesloten ; deze contracten zijn ofwel overeenkomsten om te interveniëren, ofwel leveringscontracten. De overeenkomsten hebben betrekking op overschotten die tegen de ophoudprijs uit de markt worden gehouden. De verwerker aan wie de steun wordt verleend, verbindt zich ertoe de in de overeenkomst vastgestelde hoeveelheden en soorten over te nemen en te verwerken. Het steunbedrag varieert en wordt per soort voor de interventie forfaitair vastgesteld op basis van de opkoopprijs, verwerkings- en opslagkosten en kostprijs van het verwerkte produkt, maar mag in geen geval hoger zijn dan 50 % van de ophoudprijs voor de betrokken soort. De leveringscontracten worden tussen de

(1) PB nr. L 379 van 31. 12. 1981, blz. 1.
(2) PB nr. L 340 van 28. 12. 1984, blz. 1.

producentenorganisatie en één of meer verwerkers gesloten voor het visseizoen voor een bepaalde soort. In de contracten worden looptijd, tonnage, aankoopprijs en hoogte van de steun vermeld. De produkten waarop deze twee soorten contracten betrekking hebben, worden qua prijspeil gestabiliseerd of gevaloriseerd door het diepvriezen van overtollige hele vis, of door het diepvriezen, zouten, roken of tot conserven verwerken van vis die vooraf een bereiding heeft ondergaan.

Het FIOM vergoedt de producentenorganisatie 60 % (70 % in 1981) van het steunbedrag dat ze aan de producenten of aan de verwerkers hebben uitgekeerd ; de rest komt voor rekening van de producentenorganisatie. Er is geen maximum vastgesteld voor de geproduceerde hoeveelheid die in aanmerking komt voor steunverlening.

De Franse Regering heeft als reden voor deze steun opgegeven dat moet worden voorkomen dat wordt overgegaan tot destructie van visserijprodukten waarvoor er structurele produktietekorten bestaan, maar waarvoor zich incidentele produktieoverschotten kunnen voordoen.

Steun voor producentenorganisaties in het kader van de streefprijsregeling

Via deze regeling wordt gezorgd voor een minimale stijging van de gemiddelde prijs voor een aantal soorten die als representatief voor de verschillende havens worden beschouwd.

Elke producentenorganisatie stelt een groep representatieve soorten vast (maximaal 10 soorten in 1981 en 3 soorten in 1982). Voor elk van deze soorten wordt een streefprijs vastgesteld die gelijk is aan de gemiddelde prijs van het voorafgaande jaar of van dezelfde periode in het voorafgaande jaar, verhoogd met een door de overheid vastgesteld percentage. In 1981 bedroeg dit percentage per periode van vier maanden respectievelijk 15 %, 14 % en 13 %, terwijl het voor 1982 is vastgesteld op 10 %. Ligt de werkelijke gemiddelde prijs lager dan de streefprijs, dan ontvangt de producentenorganisatie een premie die gelijk is aan het verschil tussen deze twee prijzen, vermenigvuldigd met het aantal ton dat van de betrokken soort in de loop van de periode of van het jaar is gevangen. Deze regeling geldt voor elk van de representatieve soorten, maar de totale steun voor een producentenorganisatie mag niet groter zijn dan het verschil tussen het werkelijke omzetcijfer voor de lopende periode en het streefomzetcijfer, dat op dezelfde wijze als de streefprijs wordt berekend, namelijk door het in dezelfde periode van het voorafgaande jaar bereikte omzetcijfer met het streefpercentage te vermenigvuldigen.

De bijdrage van het FIOM in deze premie is vastgesteld op 100 % voor de eerste vier maanden van 1981, op 80 % voor de tweede periode van vier maanden en op 50 % voor de derde periode van vier maanden in 1981 en voor 1982.

De Franse Regering stelt dat deze regeling in 1981 is ingevoerd als oplossing voor de uiterst kritieke situatie van de rederijen wegens een zeer snelle stijging van de exploitatiekosten waartegenover geen stijging van de visprijs stond bij eerste verkoop. De regeling moest op die manier de exploitatierekening van de vaartuigen weer in evenwicht brengen.

Steun voor producentenorganisaties in het kader van de autonome ophoudprijsregeling

Het gaat hierbij om steunverlening in het kader van een nationale regeling voor het uit de markt nemen van soorten die niet onder de communautaire ophoudprijsregeling vallen. Deze nationale regeling is te vergelijken met de regeling van artikel 9, leden 1 en 3, van Verordening (EEG) nr. 3796/81.

Het FIOM stelt de ophoudprijzen voor de zogeheten „nationale" soorten ieder jaar vast. De producentenorganisaties die deze prijzen toepassen, moeten hun leden een financiële vergoeding voor de uit de markt genomen produkten uitkeren die gelijk is aan de ophoudprijs. Het FIOM vergoedt deze producentenorganisaties 50 % van de financiële vergoeding. De regeling omvat 29 soorten.

Krachtens artikel 26 van Verordening (EEG) nr. 100/76 van de Raad [1] en artikel 28 van Verordening (EEG) nr. 3796/81 zijn de artikelen 92 tot en met 94 van het Verdrag op de hier beschreven steunmaatregelen van toepassing.

Onderzoek van de Commissie

Steun voor de opslag van overschotten
Steun voor producentenorganisaties in het kader van de streefprijsregeling

Na een eerste onderzoek is de Commissie tot de conclusie gekomen dat deze steunmaatregelen een inbreuk vormen op Verordening (EEG) nr. 100/76 die met ingang van 1 juni 1982 is vervangen door Verordening (EEG) nr. 3796/81 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector visserijprodukten. Het gaat om autonome nationale regelingen die worden toegepast op punten waarvoor de gemeenschappelijke marktordening geldt. De maatregelen die in het kader van deze gemeenschappelijke marktordening als de meest verantwoorde worden beschouwd om de gestelde doeleinden te bereiken (bijvoorbeeld : toepassing van ophoudprijzen door de producentenorganisaties, vaststelling van oriëntatie- en ophoudprijzen voor bepaalde belangrijke soorten, toekenning van een financiële vergoeding aan producentenorganisaties die aan bepaalde voorwaarden voldoen, toekenning van de uitstelpremie op bepaalde produkten die uit de markt zijn genomen, om ze na behandeling en verwerking weer op de markt te kunnen brengen, en verlening van steun voor de particuliere opslag, als bedoeld in respectievelijk de artikelen 9, 10, 12, 13 en 14 van bovengenoemde verordening) komen namelijk in het gedrang door deze nationale maatregelen die Frankrijk unilateraal heeft ingevoerd en alleen de nationale producentenorganisaties en hun leden ten goede komen. De Commissie heeft derhalve besloten de in artikel 93, lid 2, van het EEG-Verdrag bedoelde onderzoekprocedure in te leiden ten aanzien van deze twee steunmaatregelen, en heeft de Franse Regering bij schrijven van 15 juni 1982 aangemaand haar opmerkingen te doen toekomen.

Steun voor producentenorganisaties in het kader van de autonome ophoudprijsregeling

Na een eerste onderzoek is de Commissie tot de conclusie gekomen dat deze steunmaatregel een inbreuk kan

[1] PB nr. L 20 van 28. 1. 1976, blz. 1.

vormen op Verordening (EEG) nr. 3796/81, waarin wel is voorzien in een door de producentenorganisaties vast te stellen ophoudprijs waaronder zij de door hun leden aangevoerde produkten niet verkopen, maar waarin niet is voorzien in een nationale regeling met een uit overheidsmiddelen bekostigde financiële vergoeding ter financiering van de kosten voor het uit de markt nemen van produkten. De Commissie heeft derhalve besloten ten aanzien van deze steunmaatregelen de in artikel 93, lid 2, van het EEG-Verdrag bedoelde procedure in te leiden en heeft de Franse Regering bij schrijven van 27 juli 1984 aangemaand haar opmerkingen te doen toekomen.

Bij schrijven van haar Permanente Vertegenwoordiging bij de Europese Gemeenschappen van 31 december 1984 heeft de Franse Regering de Commissie medegedeeld dat zij voornemens is om met ingang van 1985 de interventie van het FIOM in het kader van de autonome ophoudprijsregeling af te schaffen voor 20 soorten en deze regeling voorlopig voor de resterende 9 soorten te handhaven in afwachting van een wijziging van de gemeenschappelijke marktordening. Na een eerste onderzoek is de Commissie tot de conclusie gekomen dat handhaving van de betrokken regeling voor 9 soorten onverenigbaar is met de gemeenschappelijke marktordening, zelfs indien deze handhaving slechts van tijdelijke aard is en het de bedoeling zou zijn de communautaire regeling te wijzigen. De Commissie heeft daarom besloten de reeds in juli 1984 aangevangen procedure van artikel 93, lid 2, ook ten aanzien van deze wijziging in de autonome ophoudprijsregeling in te leiden, en heeft bij schrijven van 15 april 1985 de Franse Regering aangemaand haar opmerkingen te doen toekomen.

Opmerkingen van de belanghebbenden

Verscheidene Lid-Staten en een aantal beroepsorganisaties hebben de Commissie hun opmerkingen medegedeeld. Deze Lid-Staten en sommige beroepsorganisaties delen de mening van de Commissie. Daarentegen heeft een Franse producentenorganisatie verklaard dat de producentenorganisaties in Frankrijk met medewerking van het FIOM hebben moeten zorgen voor een aanvulling van de gemeenschappelijke marktordening, die de Franse ambachtelijke visserij vrijwel geheel buiten beschouwing laat, en dat alle maatregelen via rechtstreekse bijdragen van de vissers worden medegefinancierd; zij heeft verzocht de gemeenschappelijke marktordening te herzien om met de specifieke omstandigheden van de visserij van elk land rekening te houden.

II

OPMERKINGEN VAN DE FRANSE REGERING

Steun voor de opslag van overschotten

Steun voor producentenorganisaties in het kader van de streefprijsregeling

In haar antwoord aan de Commissie van 29 juli 1982 merkt de Franse Regering op dat deze steunmaatregelen al uitvoerig zijn toegelicht en dat zij verder geen opmerkingen heeft. Bij een latere ontmoeting tussen de Franse diensten en de diensten van de Commissie hebben de Franse diensten medegedeeld dat deze twee steunmaatregelen zullen worden ingetrokken en dat de steun voor de opslag van diepgevroren overschotten zal worden vervangen door de in artikel 14 van Verordening (EEG) nr. 3796/81 bedoelde uitstelpremie.

Bij schrijven van 29 november 1983 heeft de Franse Regering bevestigd dat de steun in het kader van een prijsondersteuningsregeling met ingang van 1 januari 1983 daadwerkelijk is afgeschaft.

Steun voor producentenorganisaties in het kader van de autonome ophoudprijsregeling

In haar antwoord aan de Commissie van 2 oktober en van 31 december 1984 merkt de Franse Regering op dat de verlening van steun voor de autonome ophoudprijzen moet worden beschouwd als een aanvulling van de communautaire regeling, waarin alleen een vergoeding is voorzien voor de uit de markt genomen hoeveelheden van bepaalde veel verbruikte soorten, vooral de soorten waarop de industriële visserij haar produktie richt. De regeling van het FIOM is in de eerste plaats bedoeld voor de ambachtelijke visserij.

Ter voorkoming van discriminatie tussen de industriële visserij, die een vergoeding uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) ontvangt, en de ambachtelijke visserij, die van bijzonder economisch belang is voor bepaalde gebieden en die de uit de markt genomen hoeveelheden zelf zou moeten financieren, zou de Franse Regering hebben besloten deze door het FIOM gefinancierde maatregel in te voeren, zonder afbreuk te doen aan de geest van de communautaire wetgeving of aan de mededingingsvoorwaarden in het kader van de gemeenschappelijke marktordening. Deze maatregel zou integendeel volledig in overeenstemming zijn met de doeleinden die zijn vermeld in de motivering van de verordening voor de gemeenschappelijke marktordening, zoals bijvoorbeeld de stabiliteit van de markt en het waarborgen van een billijk inkomen aan de producenten.

Na een vergelijking van de ontwikkeling van de produktie en het handelsverkeer voor vijf soorten waarvoor de autonome ophoudprijsregeling geldt en na te hebben opgemerkt dat deze financiële maatregelen van het FIOM de concurrentie niet hebben verstoord, komt de Franse Regering tot de conclusie dat deze maatregelen als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kunnen worden beschouwd.

Bovendien hebben deze maatregelen naar haar mening de concurrentiepositie van de producentenorganisaties bij hun activiteiten, met inbegrip van hun maatregelen voor de soorten waarvoor de communautaire steunregeling geldt, niet op ongeoorloofde wijze versterkt, aangezien de producentenorganisaties zich alleen bezighouden met de ambachtelijke visserij, en dus met de soorten waarvoor de autonome maatregelen gelden. De twee categorieën, namelijk de produkten waarvoor steun uit het EOGFL respectievelijk het FIOM wordt verleend, zouden dus zeer weinig hinder van elkaar hebben ondervonden.

In haar antwoord aan de Commissie van 15 juni 1985 merkt de Franse Regering op dat de gemeenschappelijke marktordening naar haar mening niet als volledig kan

worden beschouwd, aangezien in bijlage I bij Verordening (EEG) nr. 3796/81 slechts een vijftiental soorten zijn opgenomen, terwijl het aandeel van deze soorten in de produktiewaarde van de Franse visserij slechts 40 % uitmaakt. Frankrijk heeft de interventies voor een eerste groep van 6 soorten willen handhaven, daar de meeste daarvan ook van belang zijn voor de nieuwe Lid-Staten, en deze soorten dus in de communautaire regeling zouden moeten worden opgenomen. Voor 3 van deze soorten is er inmiddels een communautaire regeling in het kader van de toetreding. De Franse Regering beschouwt een tweede groep van 3 soorten als regionaal en wenst voor deze soorten haar interventieregeling te handhaven, maar verklaart bereid te zijn mee te werken aan elk initiatief van de Commissie om de communautaire regeling te herzien, en in dat licht de betrokken steun af te schaffen volgens een in overleg met de Commissie vast te stellen tijdschema.

III

JURIDISCHE BEOORDELING

De producentenorganisaties zijn een van de essentiële instrumenten voor de toepassing van het gemeenschappelijk marktbeleid in de sector visserijprodukten. De wijzigingen die in 1981 in de gemeenschappelijke marktordening (Verordening (EEG) nr. 3796/81) zijn aangebracht hebben de rol van de producentenorganisaties nog versterkt. Er is bijvoorbeeld een steunregeling ter bevordering van de oprichting van producentenorganisaties ingevoerd. De Lid-Staten kunnen nu onder bepaalde voorwaarden de door de producentenorganisaties vastgestelde regels bindend verklaren voor niet-aangesloten producenten. Er zijn nieuwe maatregelen, zoals de uitstelpremie en de mogelijkheid om de ophoudprijzen met een tolerantiemarge toe te passen, ingevoerd ter versterking van het effect van de door de producentenorganisaties getroffen maatregelen om de markt te stabiliseren. Om de producentenorganisaties ertoe aan te sporen hun aanbod beter af te stemmen op de behoeften van de markt, wordt de financiële vergoeding van het EOGFL voor uit de markt genomen produkten verlaagd in verhouding tot de uit de markt genomen hoeveelheden.

Steun voor de opslag van overschotten

Krachtens artikel 14 van Verordening (EEG) nr. 3796/81 kan onder bepaalde voorwaarden een uitstelpremie worden verleend voor soorten die tegen de communautaire ophoudprijs uit de markt zijn genomen en daarna weer voor menselijke consumptie op de markt kunnen worden gebracht nadat zij, met inachtneming van bepaalde voorschriften, zijn verwerkt en na verwerking zijn opgeslagen. Deze premie wordt slechts toegekend voor een aantal soorten met een hoge handelswaarde en voor hoeveelheden die niet groter zijn dan 15 % van de jaarlijks aangevoerde hoeveelheid. Het bedrag van de premie mag niet hoger zijn dan de kosten van technische aard voor de behandeling, de verwerking en de opslag, en mag ook niet hoger zijn dan 50 % van de communautaire ophoudprijs. Verder moet zijn voldaan aan de in artikel 14, lid 1, gestelde voorwaarden, met name ten aanzien van kwaliteit, grootte en aanbiedingsvorm.

In de Franse steunregeling voor de opslag van diepgevroren overschotten wordt echter geen enkele voorwaarde gesteld ten aanzien van de hoeveelheid waarvoor de betrokken premie kan worden verleend. Bovendien is de premie toegekend voor alle soorten waarvoor een interventie- of leveringscontract is gesloten, ook voor soorten waarvoor de communautaire regeling niet geldt, en zonder vaststelling van een maximumhoeveelheid. Met deze maatregel wordt zodanig op de Franse markt voor visserijprodukten geïntervenieerd dat de doeleinden van de gemeenschappelijke marktordening (met name de aansporing tot aanpassing van het aanbod aan de behoeften van de markt) in het gedrang komen. Bovendien worden de hoeveelheden waarvoor deze steun wordt verleend, slechts tijdelijk uit de markt genomen, en na verwerking dus aan de op de markt aangeboden hoeveelheid toegevoegd, hetgeen repercussies kan hebben op de markt van deze produkten in Frankrijk en in de hele Gemeenschap, en kan indruisen tegen de in het kader van de gemeenschappelijke marktordening voor deze produkten vastgestelde maatregelen. De Franse visserijsector heeft daardoor een financieel voordeel ten opzichte van de producenten in de andere Lid-Staten, waar deze produkten tegen een lagere prijs uit de markt worden genomen of zonder overheidssteun worden verwerkt.

Steun voor producentenorganisaties in het kader van de streefprijsregeling

In titel III van Verordening (EEG) nr. 100/76 en van Verordening (EEG) nr. 3796/81 is een prijsregeling opgenomen die is gebaseerd op de noodzaak tot stabilisatie van de prijzen om verstoring van de communautaire markt te voorkomen. In dit verband wordt voor de meeste visserijprodukten een oriëntatieprijs vastgesteld, waarbij rekening wordt gehouden met de ontwikkeling van de markt en met de noodzaak om de vorming van overschotten in de Gemeenschap te voorkomen, het inkomen van de producenten te ondersteunen en de belangen van de consumenten in aanmerking te nemen. Deze prijs vormt met name de basis voor de vaststelling van het prijsniveau voor interventies op de markt van de Gemeenschap.

De Franse streefprijsregeling, die ook ten doel heeft de prijzen te stabiliseren en het inkomen van de producenten op peil te houden, is analoog aan de communautaire regeling. Bij de Franse regeling gaat het niet om een oriëntatieprijs in de zin van de communautaire regeling, maar om een prijs die via een aan de producentenorganisaties verleende overheidssteun werkelijk aan de producenten wordt betaald wanneer de marktprijzen niet hoog genoeg zijn. Hierdoor wordt de communautaire regeling vervangen door een autonome Franse steunregeling voor het ondersteunen van de prijzen van visserijprodukten. Terwijl de communautaire regeling erop gericht is het aanbod beter af te stemmen op de behoeften van de markt en er slechts produkten uit de markt worden genomen om de prijzen te stabiliseren en instorting ervan te voorkomen, heeft de Franse regeling tot gevolg dat de werking van het marktmechanisme wordt vervangen door de vaststelling van gegarandeerde prijzen. Op die manier wordt de gemeenschappelijke marktordening op losse schroeven gezet en wordt het aanbod kunstmatig opgevoerd, hetgeen consequenties heeft voor de andere producenten die geen beroep kunnen doen op een dergelijke steunregeling.

Steun voor producentenorganisaties in het kader van de autonome ophoudprijsregeling

Krachtens artikel 9, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 3796/81 kunnen de producentenorganisaties een ophoudprijs vaststellen waaronder zij de door hun leden aangevoerde produkten niet verkopen. Krachtens artikel 12 van genoemde verordening wordt voor bepaalde belangrijke soorten een communautaire ophoudprijs vastgesteld. Als de producentenorganisaties de communautaire ophoudprijs toepassen voor de in bijlage I, onder A en D, van genoemde verordening opgenomen produkten, krijgen de producentenorganisaties krachtens artikel 13 van genoemde verordening onder bepaalde voorwaarden en met bepaalde beperkingen door de Lid-Staat een financiële vergoeding toegekend. Als de producentenorganisaties voor deze produkten of voor elk ander in artikel 1 van genoemde verordening vermeld produkt autonome ophoudprijzen vaststellen, mogen zij volgens artikel 9, lid 1, van genoemde verordening aan de aangesloten producenten een vergoeding toekennen.

Voor de financiering van deze maatregelen richten de producentenorganisaties overeenkomstig artikel 9, lid 3, van genoemde verordening, interventiefondsen op die worden gevormd uit bijdragen welke op de in de handel gebrachte hoeveelheden zijn gebaseerd, of passen zij een vereveningsstelsel toe. Voor deze interventiefondsen mag geen gebruik worden gemaakt van overheidsmiddelen; wel mogen de Lid-Staten in de eerste vijf jaar na de vorming van deze fondsen krachtens artikel 6, lid 4, van genoemde verordening de producentenorganisaties steun verlenen in de vorm van leningen op bijzondere voorwaarden, die bestemd zijn als dekking van een gedeelte van de te verwachten kosten.

Bij het verlenen van subsidies aan de producentenorganisaties dient de hand te worden gehouden aan de communautaire voorschriften; alleen bepaalde vormen van steun die aan de strenge voorwaarden van artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 3796/81 voldoen, zijn toegestaan. De steun van het FIOM aan de producentenorganisaties in het kader van de autonome ophoudprijsregeling beantwoordt niet aan genoemde verordening. De ondersteuningsregeling van het FIOM is een parallelle nationale regeling voor 29 (in de laatste tijd 9) soorten buiten de door de producentenorganisaties toegepaste facultatieve interventieregeling voor alle soorten overeenkomstig artikel 9, leden 1 en 3, van genoemde verordening en buiten de ophoudprijsregeling voor ongeveer 15 soorten bedoeld in artikel 13 van genoemde verordening. De regeling wordt ongeveer op dezelfde wijze als de communautaire regeling uitgevoerd, maar de toekenningsvoorwaarden zijn minder streng.

Deze steun heeft een aanzienlijk effect op de financiële situatie van de Franse producentenorganisaties. Door de vaststelling van nationale ophoudprijzen, die voor 50 % met overheidssubsidies worden gefinancierd, hebben de Franse producenten het voordeel dat zij een hogere vergoeding voor uit de markt genomen hoeveelheden ontvangen dan de producentenorganisaties die de autonome ophoudprijsregeling toepassen en niet over de financiële middelen beschikken om de ophoudprijzen op een peil te houden dat aanmerkelijk hoger is dan de prijs van voor de vismeelproduktie bestemde vis.

Bovendien heeft deze vorm van steunverlening ook verregaande consequenties voor het beginsel van de medeverantwoordelijkheid van de producentenorganisaties in het kader van de marktordening. Uit de gegevens over de toepassing van deze steunregeling in 1982 blijkt dat dezelfde producentenorganisaties zowel de op grond van de communautaire verordening toegekende financiële vergoeding als de financiële vergoeding van het FIOM in het kader van de nationale ophoudprijsregeling kunnen ontvangen. In de communautaire regeling neemt krachtens artikel 13, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 3796/81 de vergoeding af naarmate de uit de markt genomen hoeveelheid toeneemt, en kan de vergoeding zelfs geheel wegvallen indien de uit de markt genomen hoeveelheid voor een bepaalde soort meer dan 20 % van de jaarlijks aangevoerde hoeveelheid bedraagt. In de Franse nationale regeling is de vergoeding niet degressief. De Franse producenten worden dan ook niet aangespoord hun aanbod beter op de behoeften van de markt af te stemmen.

Deze drie steunregelingen versterken de concurrentiepositie van de steun ontvangende producentenorganisaties voor al hun activiteiten, met inbegrip van die welke in overeenstemming zijn met de communautaire regeling. Zo wordt bijvoorbeeld het maximumbedrag van de in artikel 6, leden 1 en 2, van Verordening (EEG) nr. 3796/81 bedoelde aanloopsteun, die afhangt van de waarde van de produktie, op ongeoorloofde wijze opgevoerd.

Deze versterking van de concurrentiepositie heeft trouwens een negatief effect op de concurrentiepositie van de producenten in de andere Lid-Staten, daar de Franse markt voor ongeveer 53 % wordt voorzien door eigen aanvoer, voor ongeveer 23 % door invoer uit andere Lid-Staten en voor ongeveer 24 % door invoer uit derde landen, terwijl Frankrijk ongeveer 23 % van zijn produktie uitvoert, waarvan ongeveer 58 % naar andere Lid-Staten (cijfers voor 1983).

De door de Raad vastgestelde gemeenschappelijke marktordening in de sector visserijprodukten geldt voor alle visserijprodukten (artikel 1 van genoemde verordening). Door een aantal financiële regelingen enkel voor bepaalde soorten vast te stellen, worden de andere visserijprodukten uitgesloten. De Lid-Staten mogen derhalve geen nationale ondersteuningsregelingen meer invoeren ter aanvulling van de communautaire interventiemaatregelen, ook niet voor soorten waarvoor de huidige communautaire regeling niet geldt. Om in harmonie te zijn met de voorschriften van de gemeenschappelijke marktordening en het beginsel van de eenheid van de markt kunnen dergelijke maatregelen alleen op het vlak van de Gemeenschap worden genomen.

Door de steun van het FIOM aan de producentenorganisaties, zowel in het kader van de streefprijsregeling als in het kader van de autonome ophoudprijsregeling en de steunregeling voor de opslag van overschotten, komt de goede werking van de gemeenschappelijke marktordening in het gedrang en wordt aan de met die marktordening beoogde doeleinden afbreuk gedaan. Bedoelde steunregelingen vormen derhalve een inbreuk op het Gemeenschapsrecht.

Frankrijk heeft deze ongeoorloofde regelingen jaren geleden ingevoerd zonder de Commissie daarvan kennis te geven, of zonder haar standpunt af te wachten. De vereiste kennisgeving is eerst verricht na herhaald, uitdrukkelijk verzoek van de Commissie. Sommige gegevens over de toepassing van deze steunmaatregelen zijn nog steeds onvolledig, ook na de daartoe strekkende verzoeken van de Commissie in de aanmaningsbrieven.

IV

Aangezien de betrokken maatregelen worden gefinancierd met overheidssteun en deze de Franse producenten in een gunstiger concurrentiepositie plaatsen dan die van de andere Lid-Staten, moeten zij worden beschouwd als steunmaatregelen van de Staten in de zin van artikel 92, lid 1, van het EEG-Verdrag, waarin wordt bepaald dat dergelijke steunmaatregelen onverenigbaar zijn met de gemeenschappelijke markt.

Het verbod op grond van artikel 92, lid 1, van het EEG-Verdrag kan bovendien niet worden opgeheven door een afwijking op grond van lid 2 van genoemd artikel, aangezien deze gevallen duidelijk niet voor de in dat lid toegestane afwijkingen in aanmerking komen.

Wat de in artikel 92, lid 3, van het EEG-Verdrag bedoelde afwijkingen betreft is het vaste rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen dat wanneer de Gemeenschap een regeling voor de totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening der markten in een bepaalde sector heeft vastgesteld, de Lid-Staten zich dienen te onthouden van elke maatregel met de strekking ervan af te wijken of daarop inbreuk te maken waarbij niet slechts op de uitdrukkelijke bepalingen, maar ook op de doelstellingen van de regeling wordt gelet. Uit de hierboven aangevoerde argumenten volgt dat de drie besproken maatregelen, die een inbreuk vormen op de gemeenschappelijke marktordening in de betrokken sector, bijgevolg strijdig zijn met het Gemeenschapsrecht. De betrokken maatregelen komen dan ook geenszins in aanmerking voor de in artikel 92, lid 3, van het EEG-Verdrag bedoelde afwijkingen (1). Bij elk van de drie Franse maatregelen gaat het trouwens om steun voor de bedrijfsvoering die uit zijn aard strijdig is met het gemeenschappelijk belang in de zin van artikel 92, lid 3, onder c), van het EEG-Verdrag, in het gegeven geval met de communautaire regeling houdende totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector visserijprodukten.

Om de concurrentiepositie van de producenten van de andere Lid-Staten ten opzichte van die van de Franse producenten te herstellen, en om de eerbiediging van het Gemeenschapsrecht te waarborgen, moeten de betrokken maatregelen onverwijld door de Franse Regering worden ingetrokken voor zover zulks nog niet is geschied.

Met deze beschikking wordt niet vooruitgelopen op de gevolgtrekkingen van de Commissie ten aanzien van de terugvordering van bovengenoemde steun bij de begunstigden, en ten aanzien van de financiering van het gemeenschappelijk visserijbeleid door het EOGFL,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

1. De reeds enkele jaren in Frankrijk aan de producentenorganisaties in het kader van een regeling voor de opslag van overschotten verleende FIOM-steun is krachtens artikel 92 van het EEG-Verdrag onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt en moet worden ingetrokken.

2. De in 1981 en 1982 in Frankrijk aan de producentenorganisaties in het kader van een streefprijsregeling verleende FIOM-steun is krachtens artikel 92 van het EEG-Verdrag onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt en moet worden ingetrokken.

3. De aan de producentenorganisaties in het kader van een autonome ophoudprijsregeling voor soorten die niet onder de communautaire ophoudprijsregeling vallen verleende FIOM-steun is krachtens artikel 92 van het EEG-Verdrag onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt en moet worden ingetrokken.

Artikel 2

Frankrijk deelt de Commissie binnen een maand na kennisgeving van deze beschikking mede welke maatregelen zij heeft getroffen om aan artikel 1 te voldoen.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de Franse Republiek.

Gedaan te Brussel, 9 oktober 1985.

Voor de Commissie

Henning CHRISTOPHERSEN

Vice-Voorzitter

(1) Arrest van het Hof van 23 januari 1975 in zaak 51-74, P.J. Van der Hulst's Zonen tegen Produktschap voor siergewassen, Juris. 1975, blz. 79.
Arrest van het Hof van 27 maart 1984 in zaak 169-82, Commissie tegen de Italiaanse Republiek, Juris. 1984, blz. 1603.